

Prenumerata Miejskowa:

bez odnośnienia:

Na rok . . . 8 rsr.

„ 6 miesięcy 4 „

„ 3 miesiące 2 „

„ 1 miesiąc — 67 k.

Za odnośnienie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa:

z odsyłką

pocztą:

Na rok . . . 10 rsr.

„ 6 miesięcy 5 „

„ 3 miesiące 2 „ 50 k.

„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;— w St.-Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościńnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—Oddzielne numera sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do umieszczenia tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji nie później jak o godzinie 9-jej rano. — Listy przyjmują się tylko frankowane.

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.**SPIS RZECZY.**

Działania rządu: Pozwolenie noszenia orderu.—Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego.—Rozkaz warszawskiego ober-policmajstra.—Przegląd polityczny.—**Telegramy i wiadomości telegraficzne.**—**Dział miejscowy:** Nabożeństwo wielkotygodniowe i wielkanocne.—Wyciąg z okólnika okręgu naukowego warszawskiego.—Lista osób które otrzymały stopnie magistrów i lekarzy.—Tydzień giełdowy.—Sprostowanie.—Kurjerek.—Kursa monet.—**Wiadomości wewnętrzne:** Przegląd prac inżynierskich.—Ruskie towarzystwo historyczne.—Sąd przysięgłych.—Kwestja dróg żelaznych.—Wystawa fabryczna.—Walcowanie pancerzy dla okrętów.—Okręg naukowy dorpacki.—Kursa higieny.—Koncert z żywymi obrazami.—Koncerta.—Żegluga na Niemnie.—Lanca wysuwana.—**Korespondencja Dziennika Warszawskiego:** z Gdańska.—**Wiadomości zagraniczne:** Austria.—Prusy.—Francja.—Włochy.—Afryka.—**Kronika Sądowna:** Mali rozbójnicy.—**Przewodnik Warszawski:** i t. d.—**Fejleton:** Hrabina de Chalis (d. c.).

Pozwolenie noszenia orderu.— Najwyżej dozwolono pierwszemu sekretarzowi kancelarji ministerstwa spraw zagranicznych, radey dworu, kamerjunkturki baronowi Meyendorffowi — przyjmując i nosząc order włoski św. Maurycego i Lazarza krzyża oficerskiego (3 marca 1870 r.)

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 21 marca.— Z powodu przemianowania niektórych miast i miasteczek w Królestwie Polskiem na osady i wsie, niektórzy z naczelników wojskowych weszli z zapytaniem: czy wojska konsystujące w pomienionych miejscach mają żądać drzewa opałowego, świec i słomy, jak dawniej ze skarbu, czyli też od mieszkańców. Po zniesieniu się w tym przedmiocie, członek zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzącego, przy odezwie z d. 7 b. marca za Nr. 4257, przesyłając do sztabu okręgowego: 1) kopję polecenia naczelnikom gubernij kraju nadwiślańskiego z d. 7 marca Nr. 54, aby dostarczanie wojskom konsystującym w mia-

stach zamienionych na osady, opału, światła i słomy dopełniane było na zasadach i porządkiem ustanowionym dla wsi i w ogólności osad wiejskich podług obowiązującego w kraju tutejszym postanowienia z roku 1866; 2) spis miast przeznaczonych do przemianowania na osady, zawiadomił, że zarząd wiejski stanowczo wprowadzony został w byłych miastach gubernij radomskiej i kieleckiej, a w pozostałych guberniach, oprócz warszawskiej, przystąpiono także do wprowadzenia w wykonanie Najwyższego ukazu z d. 1 czerwca 1869 r. co do zmniejszenia liczby miast; co się zaś tyczy gubernij warszawskiej, wprowadzenie do skutku pomienionego ukazu w miastach tej gubernij rozpatrywane jest w Komitecie Urządzącym. Głównodowodzący wojskami raczył polecić: aby wyłożony w poleceniu naczelnikom gubernij za Nr. 54 przepis, względem dostarczania wojskom opału, światła i słomy w miastach zmienionych na osady, wzięty był przez naczelników wojskowych dla zastosowania się się i wykonania.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej, zamieszczono: Ażeby inspektorowi policji wodnej na przystani Rybaki, dać możność z całą ścisłością wykonywania włożonych nań obowiązków, polecam komisarzom cyrkulów Zankowego i Sobornego zalecić uczestnikom naczelnikom w rewirach których znajduje się ulica Boleśki, bezustannie przestrzegać, ażeby w ogólności łódki nietutejszych mieszkańców, na Wiśle przy brzegach wspomnioniej ulicy nie zatrzymywały się, albowiem miejscem do ładowania i wyładowywania jest przystań Rybaki; o czem należy informować właścicieli łódek. Obok tego stojkę cyrkulu Sobornego znajdującą się na ulicy Rybaki, na czas żeglugi przenieść na przystań do rozporządzenia inspektora takowej, o wykonaniu czego donieść mnie. — Władysławowi Bączyńskiemu kominiarzowi 5-jej części straży ogniowej, za okazaną przezeń szczególną roztropność podczas dwóch ostatnich pożarów w domach pod Nr. Nr. 399 i 222 na przedmieściu Pradze wybuchłych, poleciwszy tytułem nagrody wypłacić rs. 5, podaję o tem do wiadomości policji.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HRABINA DE CHALIS

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 45—77).

Tegoż dnia wieczorem hrabia odjechał istotnie — odprowadzony przez żonę do dworca kolei żelaznej.

Trudno wypowiedzieć stan poniżenia i zniechęcenia w jaki popadłem wtedy!

— Dzieci, których pokój znajdował się obok mego, już dawno zasnęły, gdy usłyszałem dwukrotny odgłos dzwonka u bramy pałacu, oznaczający powrót hrabiny.

Myśl, że niebawem staniemy sobie oko w oko, samotni, nie śledzeni przez nieobecnego męża przerażała mnie... Przeczynałem bowiem, że pani de Chalis pała ku mnie zemstą nieublaganą.

Daleki byłbym jednak od przewidzenia, jak sobie ta kobieta postąpi ze mną...

Gdy albowiem wtedy właśnie siedziałem przy stole oparty na nim i rozmyślałem o wypadkach dnia ubiegłego — uczulem nagle powiew zimnego powietrza na twarzy. Podniosłem głowę i w otwartych drzwiach mego pokoju spostrzegłem... hrabinę!

W pałacu, pomimo że dopiero co północ wybiła, pogaszono już wszystkie światła, nawet gaz na

schodach — hrabina przeto przeszła kurytarze i dzielące nas trzy piętra, wśród zupełnej ciemności i teraz jak duch ciemności ukazała się przedemną.

Pierwszy to raz od czasu wprowadzenia się mego do pałacu, pani de Chalis zadała sobie fatywę wejść do mego mieszkania.

Spostrzegłszy hrabinę i widząc że ona powoli i cicho zbliża się ku mnie, porwałem się z krzesła i nie przewidując o co idzie, wyszeptalem jednak wskazując ręką na drzwi ościenne:

— Strzeż się pani!.. dzieci śpią tu...

— Wiem o tem, odrzekła spokojnie hrabina, lecz dodała natychmiast — zdaje mi się że masz pan jeszcze drugi pokój.

I wzięwszy do rąk lampę ze stołu, weszła do mejej sypialni.

Gdy się tam za nią udałem — hrabina przedewszystkiem zamknęła bacznie drzwi za nami — następnie zaczęła przeglądać wszystko do koła z jakimś rodzajem ciekawości.

Hrabina miała na sobie ubiór zarówno dziwaczny jak elegancki — składała się bowiem z podwłościka z różowej materji nakrytego zupełnie przez drugi podobny lecz z białej, przejrzystej walencyjki.

Ten strój obszerny spadał w sutych draperjach około całej postaci i wlokł się za nią z tyłu, na długość całego metra.

Pani de Chalis związała swoje śliczne błędy włosy, na wierzchu głowy, podczasane tak, iż cała piękność

jej posagowej szyi uwydatniała się przed okiem. Przez rękawy otwarte umyślnie od spodu jej szerokiej tuniki, widać było alabastrowe ręce aż do ramion prawie... Nakoniec, na drobnych nóżkach miała różowe, haftowane srebrem pantofelki.

Pomimo pomieszania jakiego doznałem widząc ją tak wytwornie a zarazem tak zalotnie ubraną, poczułem przyjemny lecz silnie przenikający zapach, jakby rezedy pomieszanej z heljotropem; zapach ten, niegdyś mi ulubiony a używany przez panią de Chalis podczas naszego w Aix pobytu... ona teraz z sobą przyniosła!

Lecz zajęty ciągle myślą iż hrabina po to tylko przybyła, ażeby mnie wypędzić z pałacu, stałem przed nią milczący i strwożony.

Pani de Chalis, przeciwnie, zdawała się być najswobodniejszą — postawiwszy przyniesioną lampę na stole, zwróciła się ku mnie z twarzą spokojną i zapytała tonem wyrzutu:

— Pan mnie już przestałeś kochać — nieprawda-ż?

Zdumiony takim zapytaniem, sądziłem przez chwilę, że nie dosłyszałem lub też źle zrozumiałem jej wyrazy — hrabina wywołała mnie z wątpliwości, zapytując powtórnie:

— Pan mnie już nie kochasz — wszak prawda?

— I z czegoż to pani wnosisz, że nie kocham ciebie? odpowiedziałem nakoniec, sam nie wiedząc co mówię. — Czyliż nie ja to raczej miałbym prawo obwiniać panią o obojętność, niechęć, a nawet mo-

przyjemny obowiązek oświadczyć p-ni Szpilutowej szczerą wdzięczność za tę dobroczynną pomoc dla pomienionych szkół.—Z rozporządzenia kuratora okręgu, mianowani zostali: nauczyciel języka rosyjskiego i literatury, oraz historii Rosji i Polski i geografii Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego przy III-m gimnazjum żeńskim warszawskim, radca stanu Teodor Oldekop, — inspektorem gimnazjów suwalskich, męz. klas. i żeńskiej; p. o. profesora zwyczajnego Cesarstwa warszawskiego uniwersytetu na katedrze literatury rosyjskiej, asesor kolegialny Piotr Wejnberg, — nauczycielem języka rosyjskiego i literatury, tudzież historii i geografii Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego przy III-m gimnazjum żeńskim warszawskim, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; dyrektor kancelarii okręgu naukowego warszawskiego, radca kol. Mikołaj Michniewicz, — sekretarzem rady kuratora okręgu naukowego warszawskiego, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; nauczyciel języka rosyjskiego i literatury przy VI-m gimnazjum klas. męz. warsz., radca dworu Michał Bulmering, — inspektorem progimnazjum warsz. I klas. męz. i IV gimnazjum żeń.; nauczyciel języka rosyjskiego, oraz historii Rosji i Polski i geografii Cesarstwa rosyjskiego i Królestwa Polskiego przy I warsz. progim. męz. klas. Jan Semenowicz, — nauczycielem jez. rus. i literatury, tudzież historii Rosji i Polski i geografii Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego przy VI warsz. gimnazjum męz. klas.; sekretarz rady kuratora okręgu nauk. warsz., asesor kolegialny Mikołaj Hornberg, z powodu przeznaczania go na inspektora szkół m. Warszawy, zostającym w tym obowiązku i członkiem tejże rady.—Otwarcie zakładów naukowych rządowych. Otwarte zostały szkoły elementarne w dyrekcjach: a) łódzkiej: we wsi Budziszewicach, pow. rawskim, z utrzymaniem po 122 rsl. 42 kop. rocznie, i we wsi Zawierciach, pow. bendińskim, z utrzymaniem rocznym po 195 rsl. 50 kop.; b) kaliszkiej: szkoła elementarna żydowska w m. Koninie, z utrzymaniem rocznym po 500 rsl.; c) płockiej: szkoła elementarna żydowska w m. Prasnyszu, z utrzymaniem po 400 rsl. rocznie. — Otwarcie i zamknięcie zakładów naukowych prywatnych. Dozwolono: Benjaminowi Frydmanowi otworzyć i utrzymywać w m. Warszawie szkołę elementarną męz. żydowską, z zastrzeżeniem aby nauczanie wszelkich przedmiotów było w języku rosyjskim. Zamknięto: szkołę elementarną prywatną dwuklasową męzką, utrzymywaną w m. Mławie przez Stanisława Rosińskiego; szkołę elementarną prywatną żeńską, w m. Warszawie utrzymywaną przez Józefę Wyganowską, i szkołę prywatną żeńską, utrzymywaną przez Emilję Kozłowską w m. Nowomińsku. — Udzielono świadectwa: a) na nauczycieli i nauczycielki prywatne: Kazimierze Hulanickiej, z prawem nauczania historii rosyjskiej w prywatnych domach i zakładach naukowych; Paulinie Sadowskiej, z prawem nauczania wszelkich przedmiotów w zakresie kursu trzylas. żeń. progim., w prywatnych domach i zakładach naukowych; spadłemu z etatu b. nauczycielowi byłej szkoły powiatowej wielunińskiej Karolowi Oleżkiemu, z prawem wykładania przedmiotów fizyczno-matematycznych w prywatnych domach i zakładach naukowych; Amalii Cyndler, z prawem nauczania języków rosyjskiego i niemieckiego, historii rosyjskiej, geografii i arytmetyki, w prywatnych domach i zakładach naukowych prywatnych; Antoninie Kaweckiej, z prawem nauczania języka rosyjskiego w domach i zakładach naukowych prywatnych; spadłemu z etatu nauczycielowi b. szkoły powiatowej mławskiej, Bolesławowi Gibasiewiczowi, na nauczyciela prywatnego, z prawem wykładania nauk fizyczno-matematycznych w zakładach naukowych prywatnych; b) na nauczycieli i nauczycielki udzielono świadectwa 4 osobom.

* (Lista osób które otrzymały stopnie magistrów, lekarzy i t. d. byłej wrszawskiej szkoły głównej.) Otrzymali stopień magistrów prawa i administracji: Mikulski Leopold, Mazurkiewicz Aleksander, Zieliński Maurycy, Perzyński Juliusz, Humięcki Wiktor, Taylor Stanisław, Szczuka Stanisław, Górski Wicenty, Preyss Alfons, Podbielski Alojzy, Mieczkowski Andrzej, Rakowski Feliks-Antoni, Stryżewski Walenty, Rypiński Walery, Molsdorf Bronisław, Kochański Jan, Goldman Emil, Chądzyński Konrad, Solnicki Władysław, Czyński Stanisław, Hoffman Henryk, Sosnowski Kacper, Wilman Julian, Tatarkiewicz Ksawery, Kirsztot Jakób, Płoski Arkadiusz, Waśniewski Maciej, Goldszmidt Józef, Landau Aleksander, Borkowski Władysław, Strasburger Karol, Możdżeński Władysław, Meleniewski Djonizy, Borkiewicz Stefan, Kamiński Jan, Jaroszewski Au-

gust, Nowicki Józef, Święcki Władysław, Skarżyński Stanisław, Skrzyński Ludwik, Nienci Adam, Lesznowski Stanisław, Głębicki Michał, Burdziński Józef, Sterker Juliusz, Małagowski Wiktor, Szymański Zygmunt, Schafnagl Karol, Giegużyński Hipolit, Cielecki Alfons, Markowicz Marjan, Pinowski Feliks, Fritsch Karol, Turowicz Marjan, Zarański Wacław, Breza Achilles, Meyer Kazimierz, Pruchnik Stanisław, Halik Mieczysław, Kapica Wiktor, Krasnodębski Felician, Lipowski Władysław, Bronikowski Karol, Wojciechowski Aleksander, Psarski Hipolit, Popławski Zdzisław, Kamiński Władysław, Parczewski Alfons, Grochowski Władysław, Awejde Edward, Paszkowski Karol, Kozłowski Władysław, Podsiadłowski Władysław, Domański Józef, Gromadzki Henryk, Kramsztyk Marcei, Sunderland Stanisław, Piotrkowski Edward, Roek Leonard, Ruskowski Kazimierz, Kleczkowski Józef, Orgelbrand Mieczysław, Tysza Julian, Tymieniecki Seweryn, Kobos Zygmunt, Marchwicki Jan, Sorgenstein Saul, Smoleński Ksawery, Kupczyński Antoni, Rzepecki Stanisław, Miociński Cezar, Baliński Karol, Sobolewski Emiljan, Sobieszczanski Józef, Sielski Stanisław, Białkiewicz Remigjusz, Jurzyński Władysław, Andrychiewicz Władysław, Buszkowski Maciej, Powichowski Włodzimierz, Drecki Emiljan, Stempkowski Maksymilian, Lange Ludomir, Skokowski Wiktor, Czarnowski Stanisław, Fränkel Maurycy, Gniazdowski Józef, Hoffman Jan, Jawornicki Aleksander, Przyłuski Józef, Sunderland Seweryn, Sobolewski Gustaw, Słowiński Janusz, Wiewiórowski Feliks, Średnicki Zdzisław-Leon, Zaremka Roman, Kozanecki Bronisław, Tymieniecki Władysław, Bronikowski Aleksander, Tukałto Konrad, Marczewski Ludwik, Krasnodębski Aleksander, Rybarski Feliks, Horoszowicz Stanisław. Otrzymali stopień magistrów prawa: Trzcński Henryk, Woznicki Adam, Wysocki Tomasz. Otrzymali stopień magistrów nauk fizyczno-matematycznych: Feoktistow Jerzy, Wolski Władysław, Rechniowski Wacław, Huszkowski Mieczysław, Skrobański Stanisław, Albrych Jan, Mitte Maurycy, Twarowski Zygmunt, Wretowski Dominik, Wierciński Roman, Gniazdowski Jan, Staudynger Izidor, Puchewicz Władysław, Smolak Jan, Górski Antoni, Gervais Franciszek, Maszyński Julian, Kaszubski Franciszek, Kramsztyk Jakob, Maciejewski Wojciech. Otrzymali stopień magistrów nauk przyrodzonych: Nowakowski Leon, Kozłowski Kazimierz. Otrzymali stopień lekarza: Tafłowski Wawrzyniec, Sobolewski Józef, Bauerertz Adam, Kisielewski Adolf, Thieme Apolinary, Alexa Jerzy, Dickstein Abraam, Grossheim Alfons, Kossowski Jan, Erlich Jan, Lenartowski Paweł, Czaplicki Aleksander, Suligowski Felician, Wikarski Witold, Brzeski Korneli, Gersz Władysław, Pęczkowski Władysław, Belke Władysław, Dol Juliusz, Smit Kazimierz, Stankiewicz Henryk, Reszyf August, Ziemoński Maksymilian, Zimmerman Ludwik, Humiński Ignacy, Rosenthal Jakób, Rosenthal Kazimierz, Jakubowski Hipolit, Łatkiewicz Romuald, Mikulski Ludwik, Płodowski Tomasz. Otrzymali stopień prowizora farmacji: Szumański Jan, Szabelski Ludwik, Jastrzębski Ryszard, Nicewicz Aleksander, Pietruszek Kazimierz, Neryheim Hilary, Eichter Ddward, Majewski Ludwik, Rondthaler Rudolf, Rozmarnowski Władysław, Barcz Dominik, Gąsiecki Albin, Wierzbicki Stanisław, Wszeborowski Aleksander, Leszczyński Antoni, Królikowski Stanisław, Klimaszewski Cezar, Żołnowski Walery, Powalski Kazimierz, Lubański Adolf, Gollatz Apolinary, Francki Alfons, Freilich Franciszek, Janczurowicz Feliks, Michalski Wincenty, Milewski Antoni, Krzyżanowski Stanisław, Nowiński Paweł, Kin Gustaw, Lechowski Aleksander, Mazurkiewicz Wiktor, Sulej Władysław, Bukowski Władysław, Przesmycki Antoni, Jakubowski Kazimierz, Rozwadowski Stanisław, Ciołkowski Gustaw, Rajdecki Ludwik, Piotrowski Antoni, Więckowski Antoni, Mianowski Bolesław, Korczyński Wicenty, Zabicki Wacław, Rösler Władysław, Stegman Ludwik, Wagner Lucjan, Bausch Rudolf, Rędziejewski Edmund, Dżisiewski Franciszek, Bojarski Józef. Otrzymali stopień pomocnika aptekarskiego: Czajkowski Lucjan-Seweryn, Zanożyński Saturnin, Budziński Konrad, Rawski Józef, Klicki Władysław-Florjan, Patek Damazy, Żurkowski Romuald, Lerowski Konstanty, Olsztynski Władysław, Sadekowski Konstanty, Borucki Ludwik, Czajkowski Stanisław, Włoszczewski Henryk, Wychowski Aleksander, Wysocki Stefan, Wolski Aleksander, Sadekowski Eugenjusz, Gryglewski Marcei, Czartkowski Leon, Dalek Feliks, Niewiarowski Feliks, Dużyński Aleksander, Maszatowski Jan, Gustowski (v. Gustajtys) Maciej, Fajgenblatt Ludwik, Filatow Ignacy, Siekierzyński Franciszek,

Wilczyński Piotr, Gerlach Jan, Głódowski Henryk, Mazurkiewicz Józef, Kodelski Dominik, Miernowski Antoni-Ryszard, Łapiński Antoni-Norbert, Więckowski Ferdynand-Dominik, Jędrychowski Leonard, Bielawski Ignacy-Antoni, Brobek Karol-Jan, Filatow Paweł-Mieczysław, Reklewski Aleksander, Chwedkowski Józef, Izdebski Marjan-Aleksander, Nieziolowski Stanisław-Wojciech, Kobyliński Marcei, Koch Otto-Rudolf, de Nizo Antoni, Piekarski Teofil-Jan, Moszczyński Antoni, Kiese-wetter Edmund-Colosław, Bystry Józef, Lisiecki Kazimierz-Adam, Gannytkiewicz Teofil, Manko Stanisław, Hildebrandt Stanisław, Borowski Wiktor, Kwiatkowski Julian-Teofil, Stopczyk August, Sienkiewicz Wojciech-Jerzy, Nalepiński Bolesław, Bienkowski Sylwester-Tomasz, Smulczyński Stanisław, Rompalski Kazimierz-Władysław, Podlewski Henryk, Moritz Kazimierz, Wasiukiewicz Tomasz, Chłudziński Juliusz.

* (Tydzień giełdowy). D. 4 (16) kwietnia. Giełda berlińska na wycięgi spekulowała w tym tygodniu na papierach rosyjskie i wszelkie wartości rublowe, wyzyskując z wielką zręcznością przygotowane poprzednio regulacje terminowe spekulantów giełdy petersburskiej, z końcem miesiąca marca v. s. przypadłe. Skutkiem tego, przy nowym napływie, lub niemożności zastąpienia walut rublowych innymi, kursa ich uległy ogólnemu obniżeniu, wynoszącemu np. na bilety bankowe, listy likwidacyjne i weksle warszawskie po $\frac{1}{4}\%$, na listy zastawne $\frac{1}{2}\%$, na weksle petersburskie i akcje wielkiego towarzystwa po $\frac{3}{8}\%$, na pożyczki premjowe $\frac{3}{8}$ i $1\frac{3}{8}\%$, na akcje terespolskie $1\frac{1}{2}\%$ i na akcje warszawsko-wiedeńskie $\frac{1}{2}$ talara. Wyjątkowo poprawiły się tylko kursa listów zastawnych rosyjskich o $\frac{3}{8}\%$, a obligacji terespolskich o $\frac{1}{2}\%$, czego przyczyną w tem chyba szukać należy, że te dwa gatunki papierów spoczywają w rękach kapitalistów silniejszych. Na petersburskiej giełdzie wysilenia spekulantów przeciwnych sobie w dążeniach i staraniach ku przeprowadzeniu potrzebnych im kursów regulacyjnych, spowodowały znaczniejsze fluktuacje kursowe w papierach publicznych wszelkiego rodzaju, aniżeli zwykle. Zobowiązania wzajemne były liczne, a pomnożone nadto kupnami lub zleceniami w Berlinie zawiązanymi i poruczonymi, które, na domiar trudności, walutą zagraniczną pokryć lub załatwić należało. To pomnożyło zwykle i tak już wielkie zapotrzebowania remes zagranicznych i podniosło ich kursa o nowe ułamki, a przy niedostatku remes zmusiło do rzucenia na giełdę berlińską nowych zapasów weksli petersburskich i innych wartości rublowych, o których przyjęciu już wyżej wspomnieliśmy. Z tem wszystkiem czynność giełdy petersburskiej wzrasta, nowe projekta kolei żelaznych, banków prywatnych i innych przedsiębiorstw przemysłowych się mnożą i do zasobów możnych kapitalistów się zalecają. Na giełdzie naszej przeciwnie mniejszy jeszcze był ruch w tym aniżeli w tygodniu poprzednim; widoczna była bliskość świąt wszelki ruch przemysłowy i handlowy przerywających. Chociażby i nie ta okoliczność, to same wiadomości i raporta kursowe z Berlina i Petersburga przybywające, dostatecznym były powodem do ograniczenia czynności zwykłej, mianowicie ce do kupna i sprzedaży walut zagranicznych, których ani z Petersburga, Rygi, lub Odesy pod warunkami dogodnymi sprowadzić, ani własnymi trasowaniami wywozowymi należycie zastąpić nie można było. Obrót więc ogólny był zredukowany do nieodzownej konieczności pokryć dalszej zwłoki nie pozwalających; mimo to nie można było ominąć nowego podwyższenia kursów zeszłego tygodnia niektórych dewiz, jak weksli pruskich o $\frac{1}{3}\%$ (z 120, 60—120, 37 $\frac{1}{2}$ na 120, 90—120, 75), wiedeńskich o $\frac{1}{2}\%$ (z 99, 45 na 99, 90), a londyńskich o $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{6}\%$ (z 8, 28 na 8, 29). Interesa wywozowe jeszcze bardzo mało u nas rozwinięte, stąd też bardzo szczupły na giełdę przybywa zasób własnych trasowań, chociaż ich w tym już więcej było aniżeli w tygodniu poprzednim. Z innych remes liczniej się objawiły weksle na Wiedeń zwabione podwyższonym kursem; za to mieliśmy znacznie mniej remes na Londyn i Paryż i bardzo mało trasowań na Petersburg i Moskwę, których na wysyłkę do Berlina użyć nie można było dla nizkości tamiecznych kursów. W papierach publicznych cokolwiek więcej było ruchu jak w tygodniu poprzednim. Wprawdzie mniej traktowano listów zastawnych trzeciego okresu, których podaż i brak kupujących trwa ciągle, zwłaszcza odkąd obiega pogłoska, że towarzystwo kredytowe zamierza i drugą serję listów zastawnych przez losowania umarzać jak serję pierwszą; za to wszakże znaczniejsze poczyniono zakupy listów likwidacyjnych i pięcioprocentowych listów nowych. Spekulacja garnie się do kupna terminowego, mianowicie na odstawę za 1, 2 lub 3 miesiące, tak listów zastawnych trzeciego okresu jak i pięcioprocentowych listów zastawnych nowych; listy likwidacyjne dawniej głównie takim obrotem za przedmiot służące, obecnie mniej są poszukiwane. W porównaniu z kursami zeszłotygodniowymi listy zastawne trzeciego okresu obydwóch serji w sztukach gotowych obniżyły się o $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{6}\%$ z 94, 49--94, 16 na 94, 25—94) zrównawszy się zupełnie w kursie; na dostawę późniejszą plac-

